

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl soudcem Mgr. Janem Šmakalem ve věci

žalobce: **S. E.**, narozený X,
státní příslušník X,
naposledy známým pobytem X,
zastoupený advokátem JUDr. Lukášem Slaninou,
sídlem Plzeňská 3350/18, 150 00 Praha,

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**,
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. MV-144842-2/OAM-2020 ze dne 14. 9. 2020,

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva vnitra č. j. MV-144842-2/OAM-2020 ze dne 14. 9. 2020 se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Ministerstvo vnitra je povinno zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 8 228 Kč k rukám JUDr. Lukáše Slaniny, advokáta se sídlem Plzeňská 3350/18, Praha, do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce dne 6. 9. 2020 podal další opakovanou žádost o mezinárodní ochranu, aniž by v ní podle žalovaného uvedl nové skutečnosti nebo poukázal na změnu okolností svého případu vztahující se k možnému pronásledování ve smyslu § 12 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, či

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

k hrozbě vážné újmy podle § 14a téhož zákona. Z toho důvodu žalovaný řízení o žádosti zastavil.

2. Proti tomuto rozhodnutí žalobce brojil žalobou. V ní namítl nezákonnost a věcnou nesprávnost napadeného rozhodnutí. Žalovaný nezohlednil místo domova žalobce, který se nachází nedaleko (zhruba 500 m) od X hranice, za níž probíhá aktivní válečný konflikt. Žalobci tedy po návratu hrozí vysídlení X vládou. To spojené s případnou perzekucí kvůli příslušnosti žalobce ke X menšině. Žalobce dále poukázal na své sociální vazby v České republice, kde byl ženatý a má přátele. V ČR dokonce podnikal.
3. Žalovaný ve vyjádření odkázal na závěry informace Odboru azylové a migrační politiky, podle nichž nedošlo v X z hlediska lidských práv k zásadní změně od přechodí žalobcovy žádosti. Za skutečný důvod žádosti žalovaný pokládá snahu žalobce o legalizaci pobytu na území ČR, kde mu policie uložila správní vyhoštění. Žalobce navíc neopustil X z azylově relevantních důvodů s cílem bezprostředně požádat o mezinárodní ochranu v ČR.

Posouzení věci

4. Žaloba je důvodná. Ve věci nebylo sporné, že žalobce při podání své další opakované žádosti neuvedl žádná nová tvrzení, která by odůvodňovala věcné posouzení žádosti o mezinárodní ochranu. Spor byl pouze o to, zda se nové skutečnosti objevily nezávisle na aktivitě žalobce, popřípadě zda se žalovaný v této otázce dostatečně věnoval aktuálnímu stavu v X. Nové skutečnosti se ve věci nepochybně objevily a žalovaný nezkoumal dostatečně, zda tyto okolnosti v době jeho rozhodnutí stále přetrvávaly.
5. Ministerstvo u opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany nejprve posoudí její přípustnost, a to, zda uvedl *nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání* důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a téhož zákona. Neuvede-li žadatel takové důvody (a ty se ani neobjevily), ministerstvo řízení o žádosti zastaví (rozsudek rozšířeného senátu NSS č. j. 3 Azs 6/2011-96 ze dne 6. 3. 2012, č. 2642/2012 Sb. NSS). Opakovaná žádost o udělení mezinárodní ochrany tedy neslouží k upřesňování či skutkovému doplňování předchozí žádosti. Jejím hlavním smyslem je postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit postavení žadatele a které nemohl uplatnit vlastní vinou během předchozího řízení (rozsudek NSS č. j. 9 Azs 5/2009-65 ze dne 11. 6. 2009).
6. U další opakované žádosti platí obdobné požadavky. Odůvodnění správního rozhodnutí o zastavení řízení podle § 11a odst. 3 zákona o azylu, musí obsahovat zdůvodněný závěr, že cizinec v další opakované žádosti neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, které nemohl uplatnit v předchozích žádostech, a *nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti*. Změna oproti řízení první opakované žádosti spočívá v tom, že rozhodnutí o zastavení řízení o další opakované žádosti nebude zpravidla nutné odůvodňovat natolik důkladně jako v případě první opakované žádosti. Pokud by v obou těchto rozhodnutích byly řešeny stejné otázky, nic nebrání odkazu na relevantní části předchozího rozhodnutí (rozsudek NSS č. j. 9 Azs 185/2017-38 ze dne 3. 10. 2017).
7. Těmto požadavkům napadeného rozhodnutí zjevně nedostálo, což je patrné i z usnesení Nejvyššího správního soudu č. j. 2 Azs 75/2019-46 ze dne 7. 11. 2019 vydaného ve věci

předcházející žádosti žalobce o mezinárodní ochranu.

8. Předmětem hodnocení v řízení o předchozích žádostech žalobce o mezinárodní ochranu nebyl dynamicky se vyvíjející stav na turecko-syrské hranici v roce 2019. Sám Nejvyšší správní soud k tomu uvedl, že

„reflektoval též aktuální (říjen 2019) vývoj v X ve vztahu ke kurdské menšině, který souvisí s tureckou operací X míru spočívající ve vpádu ozbrojených sil X do severní X v oblasti X, která je pod kontrolou X milic. Konstatuje však, že tento ozbrojený konflikt je lokalizován výhradně na konkrétním území (část hranice se X), které již žalovaný s krajským soudem dříve hodnotili jako bezpečnostně problematické; nelze však bez dalšího říci, že se jedná o vnitřní ozbrojený konflikt či válečný stav na celém území X. Především však Nejvyšší správní soud odkazuje na obecné pravidlo § 75 odst. 1 s. ř. s., které zakazuje správnímu soudu přihlížet ke skutkovým novotám, jež neexistovaly v době vydání rozhodnutí správního orgánu.“ (odst. 15 usnesení č. j. 2 Azs 75/2019-46).

9. Již v říjnu 2019 se tedy zjevně objevily nové skutečnosti, které nebyly bez zavinění žalobce předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení (rozhodnutí žalovaného je z listopadu 2017, rozhodnutí KS v Hradci Králové z března 2019, není tedy pravdivé tvrzení žalovaného, že byl posuzován stav až do listopadu 2019) a potenciálně svědčí o tom, že žalobci hrozí vážná újma podle § 14a téhož zákona. Zda skutečně žalobci hrozí vážná újma právě z tohoto důvodu, nebylo předmětem hodnocení žalovaného, ani správních soudů – Nejvyšší správní soud k tomu pouze uvedl (nad rámec vlastního rozhodovacího důvodu podle § 75 odst. 1 s. ř. s.), že to bez dalšího nelze říci.
10. Od té doby došlo na turecko-syrské hranici k dalšímu vývoji, který ve správním spisu není nijak reflektován. Aktuální informace o stavu na X hranici, z níž žalovaný vycházel, k této otázce neuvádí prakticky nic, byť je i obecně známo (z jednoduše přístupných veřejných zdrojů), že postupy X armády byly mimo jiné i v roce 2019 při nejmenším problematické z hlediska obecného i humanitárního mezinárodního práva (operaci X míru např. odsoudila Evropská rada dne 14. října 2019; podrobnosti o údajných válečných zločinech či zločinech proti lidskosti v podobě etnických čistek není pro potřeby nynějšího rozhodnutí řešit).
11. Rozhodnutí žalovaného k těmto otázkám neobsahuje žádnou argumentaci, a informace o X z 24. 7. 2020 k tomu uvádí toliko, že „na jihovýchodu země provádí turecká armáda od roku 1984 operace proti kurdským povstalcům z PKK, která je v X i zahraničí považována za teroristickou organizaci. X od devadesátých let pravidelně intervenuje proti PKK v X oblastech severního X a od roku 2016 též proti X skupinám v severní X, které považuje za spřízněné s PKK“. Rozhodnou otázku aktuálního stavu na X hranici tedy tato informace vůbec neřeší.
12. Za toho stavu jsou současné závěry žalovaného v rozporu s usnesením Nejvyššího správního soudu č. j. 2 Azs 75/2019-46 vydaným ve věci předchozí žádosti žalobce a též v rozporu se skutečností. To by bylo možné akceptovat pouze tehdy, kdy by se správního spisu a odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývalo, že se situace na X hranici od té doby výrazně uklidnila (tj. nové skutečnosti se sice objevily, ale zase zanikly). To ovšem nemá oporu ani ve spisu, ani v argumentaci žalovaného.

Závěr

13. Protože žalovaný vzal za základ svého rozhodnutí skutkový stav, který nemá oporu ve

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.

správním spisu, soud zrušil jeho rozhodnutí pro vady řízení a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1 a 4 s. ř. s.).

14. V dalším řízení se žalovaný bude řádně zabývat situací na X hranici, zjistí aktuální a podrobné informace o průběhu a povaze ozbrojených střetů a o postavení kurdské menšiny právě v této oblasti. Teprve na jejich základě se bude v logické posloupnosti zabývat hodnocením žádosti žalobce, kterou bude hodnotit *především na základě zjištěných skutečností*. Pro hodnocení stavu v X není významné přesvědčení žalovaného, že žalobce podal žádost účelově. Stejně tak je podružné, kdy žalobce svou žádost podal. Soud opakovaně připomíná, že cizinec není povinen podat žádost o mezinárodní ochranu bezprostředně poté, co k tomu má příležitost, protože mu takovou povinnost neukládá žádný právní předpis, mezinárodní smlouva či norma obyčejového mezinárodního práva (srov. rozsudky KS v Plzni č. j. 17 A 99/2020-94 ze dne 14. 12. 2020, odst. 19, a č. j. 60 Az 62/2019-44 ze dne 9. 4. 2020, odst. 14). K hodnocení věrohodnosti žalobce má žalovaný dostatek prostoru poté, co zjistí objektivní stav v X.
15. V žalobě jen náznakem tvrzené sociální vazby spadající do rozsahu čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod může žalobce uplatnit jako důvod podle § 14a odst. 2 písm. d) zákona o azylu v řízení před žalovaným. Tím však soud nepředjímá, že jde o nové skutečnosti či dokonce věcný důvod, pro který by měla být žalobci skutečně udělena mezinárodní ochrana.
16. Žalobce měl ve věci úspěch a náleží mu proto právo na náhradu nákladů řízení o žalobě (§ 60 odst. 1 věta první s. ř. s.).
17. Náhrada nákladů se skládá z odměny advokáta za dva úkony právní služby po 3 100 Kč (převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby jako podání ve věci samé) a dvou režijních paušálů po 300 Kč, to vše zvýšeno o daň z přidané hodnoty. Žalovaný je proto povinen zaplatit žalobci do jednoho měsíce ode dne právní moci tohoto rozsudku náhradu nákladů řízení v celkové výši 8 228 Kč k rukám advokáta JUDr. Lukáše Slaniny.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu do dvou týdnů od jeho doručení. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 14. května 2021

Mgr. Jan Šmakal, v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje J. P.